

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7189/2562 เรือโท ส.
บริษัท ช.

โจทก์
จำเลย

ป.พ.พ. มาตรา 583

พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 119 (2), 119 (4)

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 49

ในการทำงาน โจทก์กับจำเลยมีข้อตกลงต่อการรักษาความลับและพันธกรณีอื่น ๆ โดยโจทก์ยินยอมที่ป้องกันรักษาความลับของข้อมูลและสารสนเทศของจำเลย อันแสดงให้เห็นว่า จำเลย ให้ความสำคัญต่อการป้องกันและเก็บรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการของจำเลย การที่โจทก์นำข้อมูลเอกสารหมายเลข 5 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจการและการบริหารจัดการองค์กรของจำเลยเพื่อรับรองมาตรฐานการฝึกอบรมและการประเมินของจำเลยส่งเข้าจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของโจทก์ ทำให้ง่ายต่อการส่งข้อมูลดังกล่าวต่อไป หรือนำข้อมูลออกไปโดยจำเลยไม่อาจติดตามได้ การกระทำของโจทก์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไม่สุจริตและเป็นการนำความลับของจำเลยไปเปิดเผย โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย และถือเป็นการกระทำผิดวินัยตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานตามเอกสารหมายเลข 2 ข้อ 33.4 และ 33.5 เป็นกรณีร้ายแรง จำเลยจึงเลิกจ้างโจทก์ได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 119 (2) (4) ไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าตาม ป.พ.พ. มาตรา 583 และไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 49

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยจ่ายค่าชดเชย 1,013,200 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี สินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า 101,320 บาท เงินบำเหน็จ 607,692 บาท และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม 3,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง

ศาลแรงงานภาค 9 ฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่า วันที่ 1 กันยายน 2545 จำเลยจ้าง โจทก์เข้าทำงานเป็นลูกจ้าง ตำแหน่งสุดท้ายเป็นครูฝึกบุคลากร ได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้าย เดือนละ 101,320 บาท กำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันสิ้นเดือน กำหนดเกษียณอายุของ โจทก์ ในวันที่ 30 มิถุนายน 2559 จำเลยมีศูนย์เศรษฐกิจพัฒนาไว้สำหรับฝึกอบบรมลูกจ้างของจำเลยหรือ บริษัทอื่นที่จะมาทำงานบนแท่นขุดเจาะน้ำมันนอกชายฝั่งกับจำเลย มุ่งหมายเพื่อฝึกอบบรม บุคลากรให้ทำงานบนแท่นขุดเจาะน้ำมันนอกชายฝั่งได้อย่างปลอดภัยโดยไม่แสวงหา กำไรในทางเศรษฐกิจ ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา ห่างไกลจากศูนย์ฝึกอบบรมพญา จังหวัดชลบุรี ที่โจทก์เป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการอยู่ซึ่ง จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2558 ประกอบกิจการฝึกอบบรมบุคลากรด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน ในทะเลที่ผู้เข้ารับการอบรมเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ลูกจ้างของ จำเลยหรือลูกจ้างของบริษัทที่จะมาทำงานกับจำเลย จึงเป็นบุคคลคนละกลุ่มกันไม่มีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ยากที่จะมีผลกระทบต่อกัน การเปิดฝึกอบบรมบุคลากรของศูนย์ฝึก อบรมพญาของ โจทก์ไม่ขัดกับผลประโยชน์ของจำเลยหรือมีผลกระทบทำให้กิจการของ จำเลยเสียประโยชน์หรือเกิดความเสียหาย ไม่เป็นการประกอบกิจการในลักษณะแข่งขัน ทางธุรกิจกับจำเลย และไม่ปรากฏว่า โจทก์ใช้เวลาระหว่างทำงาน ละทิ้งหน้าที่ หรือ ใช้ อุปกรณ์ของจำเลยไปทำงานให้แก่ศูนย์ฝึกอบบรมพญาของ โจทก์ จึงไม่ทำให้จำเลยได้รับ ความเสียหาย และไม่เป็นการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของจำเลย รายงานการตรวจสอบเอกสารหมายเลข 5 เป็นเอกสารที่มีข้อความเป็นภาษาอังกฤษแต่ จำเลยไม่ทำคำแปลยื่นต่อศาล ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 46 วรรคสาม ไม่อาจรับฟังได้ว่าข้อความในเอกสารดังกล่าวเป็นความลับหรือไม่ จึงฟังได้ตามคำเบิกความ โจทก์ว่าเป็นเพียงการประเมินผลตรวจสอบบำรุงรักษาเครื่องมือ และอุปกรณ์การฝึก และการบริหารจัดการตามหลักสูตรอบรมของสถาบันฝึกอบบรม ปีโตรเลียมนอกชายฝั่ง (OPITO) ซึ่งเป็นเรื่องปกติทั่วไปของการฝึกอบบรมบุคลากร ไม่ถือ เป็นความลับทางธุรกิจหรือทางการค้าของจำเลยเป็นพิเศษ แม้เปิดเผยออกมาก็ไม่ทำให้ จำเลยเสียหายแต่อย่างใด การที่โจทก์นำข้อมูลในเอกสารดังกล่าวส่งเข้าจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของ โจทก์เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงาน โดยไม่ปรากฏว่า โจทก์ได้ ส่งข้อมูลต่อไปให้บุคคลอื่น โจทก์จึงไม่ได้นำความลับของจำเลยไปเปิดเผยทำให้จำเลย ได้รับความเสียหาย การกระทำของ โจทก์จึงไม่ทำให้จำเลยได้รับความเสียหาย และไม่ เป็นการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของจำเลย วันที่ 27 มิถุนายน 2559 จำเลยแต่งตั้งกรรมการสอบสวน โจทก์ตามที่ได้รับร้องเรียน ในบัตรสนเท่ห์ซึ่งไม่ ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน วันที่ 29 มิถุนายน 2559 จำเลยเลิกจ้าง โจทก์ก่อนครบกำหนด เกษียณอายุเพียง 1 วัน พฤติการณ์ของจำเลยทั้งการตั้งข้อกล่าวหาและระยะเวลาดำเนินการ เลิกจ้างอย่างรีบร้อน แสดงได้ว่า จำเลยมีเจตนาเลิกจ้าง โจทก์เพื่อหลีกเลี่ยงไม่จ่ายค่า ชดเชยและเงินอื่นตามกฎหมาย จำเลยจึงเลิกจ้าง โจทก์โดย โจทก์ไม่ได้กระทำความผิด ไม่

ได้บอกกล่าวล่วงหน้า และไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม แล้วพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 1,922,212 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีในต้นเงิน 1,013,200 บาท และดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีในต้นเงิน 909,012 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์คดีชั้นฎีกาพิเศษแผนกคดีแรงงาน พิพากษายืน

จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ศาลแรงงานภาค 9 พังข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า โจทก์ทำงานเป็นลูกจ้างของจำเลย ในตำแหน่งครูฝึกบุคลากร ต่อมา โจทก์เข้าเป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการในบริษัทพัทธา อินเตอร์เนชั่นแนล เซฟตี้ เทรนนิง เซ็นเตอร์ จำกัด ซึ่งประกอบกิจการอบรมบุคลากรด้านความปลอดภัยในการทำงานในทะเล โจทก์ส่งข้อมูลตามเอกสารหมายเลข 5 จากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปเข้าจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของ โจทก์ แล้วศาลแรงงานภาค 9 วินิจฉัยว่า การเลิกจ้างโจทก์เป็นการเลิกจ้างโดยโจทก์ไม่มีความผิด ศาลอุทธรณ์คดีชั้นฎีกาพิเศษวินิจฉัยว่า คำพิพากษาศาลแรงงานภาค 9 วินิจฉัยในประเด็นแห่งคดีครบถ้วนแล้ว อุทธรณ์อื่นของจำเลยเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ขัดแย้งและเป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงแล้วพิพากษายืน

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อ 1.3 มีว่า การที่โจทก์ส่งข้อมูลตามรายงานการตรวจสอบเอกสารหมายเลข 5 ไปที่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของโจทก์เป็นการทำซ้ำซึ่งข้อมูลอันเป็นลิขสิทธิ์ของคู่สัญญาของจำเลย อันเป็นการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้างและเป็นการจงใจทำให้จำเลยซึ่งเป็นนายจ้างได้รับความเสียหาย จำเลยจึงไม่ต้องจ่ายเงินตามฟ้องแก่โจทก์หรือไม่นั้น เมื่อเอกสารหมายเลข 5 เป็นเอกสารของสถาบันฝึกอบรมปิโตรเลียมนอกชายฝั่งของสหราชอาณาจักร (Offshore Petroleum Industry Training Organization หรือ OPITO) ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการตรวจสอบกิจการของจำเลย ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจการและการบริหารจัดการองค์กรของจำเลยเพื่อรับรองมาตรฐานการฝึกอบรมและการประเมินของศูนย์ฝึกอบรมเศรษฐกิจพัฒนาของจำเลย และข้อมูลในเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่จำเลยมีสิทธิหวงกันตามข้อตกลงระหว่างจำเลยกับสถาบันฝึกอบรมปิโตรเลียมนอกชายฝั่งของสหราชอาณาจักร ซึ่งระบุว่าห้ามทำซ้ำทั้งหมด หรือบางส่วนของเอกสาร และห้ามเปิดเผยเอกสารต่อบุคคลที่สาม โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันฝึกอบรมปิโตรเลียมนอกชายฝั่งของสหราชอาณาจักรก่อน ทั้งในการทำงาน โจทก์กับจำเลยก็มีข้อตกลงต่อการรักษาความลับและพันธกรณีอื่น ๆ โดยโจทก์ยินยอมที่ป้องกันรักษาความลับของข้อมูลและสารสนเทศของจำเลย แสดงให้เห็นว่า จำเลยให้ความสำคัญต่อการป้องกันและเก็บรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการของ

จำเลย การที่โจทก์นำข้อมูลเอกสารหมายเลข 5 ส่งเข้าจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของโจทก์ทำให้ง่ายต่อการส่งข้อมูลดังกล่าวต่อไปหรือนำข้อมูลออกไปโดยจำเลยไม่อาจติดตามได้ การกระทำของโจทก์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไม่สุจริตและเป็นการนำความลับของบริษัทจำเลยไปเปิดเผย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากจำเลย จึงเป็นการจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายและถือเป็นการกระทำผิดวินัยตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานตามเอกสารหมายเลข 2 ข้อ 33.4 และ 33.5 เป็นกรณีร้ายแรง จำเลยจึงเลิกจ้างโจทก์ได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 119 (2) (4) ไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 583 และไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 49 และเมื่อจำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยมีเหตุอันควร การที่จำเลยปรับลดเงินบำเหน็จของโจทก์จึงเป็นไปตามแผนสวัสดิการเฉพาะทำยค่าแถมขอนำส่งเอกสารของโจทก์ ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2560 โดยชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น

พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

(วิวิทย์ หิรัณรุจิพงศ์-วุฒิชัย หรุจิตตวิวัฒน์-วิรุฬห์ แสงเทียน)

ศาลแรงงานภาค 9 - นายพิเชฐ โพธิ์วิจิตร

ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ - นายยิ่งศักดิ์ โอฬารสกุล

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

แรงงาน

หมายเลขคดีแดงศาลชั้น พ136/2560

ต้น

หมายเหตุ